

Carlos Climent, la justícia valenciana

El president de l'Audiència Territorial de València analitza, en aquesta entrevista, alguns dels problemes materials i jurídics més actuals.

Les paraules Justícia i Administració de Justícia són cada dia més utilitzades pels ciutadans. ¿Qui no ha anat alguna vegada a sol·licitar una partida de naixement, o de matrimoni, o ha tingut algun juí de faltes

Francisc GUILLEM CRESPO

per accident de trànsit? D'aquestes i d'altres coses hem parlat amb Carlos Climent González, president de l'Audiència Territorial de València.

Pregunta.-*El Registre Civil és un dels serveis de l'Administració de Justícia. ¿Creu que compta amb els mitjans materials i humans necessaris? ¿Quan es comptarà amb una Sala Especial per la celebració de matrimonis civils suficientment digna?*

Resposta.-En efecte, el Registre Civil és, sens dubte, la dependència més concorreguda de tots els serveis judicials instal·lats en la nostra ciutat.

Des de 1971, es va establir el Registre Civil únic a València, i es va destinar un jutjat, amb tota la plantilla, a l'atenció exclusiva d'aquestes matèries, i des de juny d'enguany això s'ha incrementat amb un altre jutjat. El treball es realitza en horari de matí i vesprada.

La sala de bodes constitueix una viva preocupació, ateses les seues reduïdes dimensions; hem sol·licitat del Ministeri la realització de les obres oportunes, per poder passar dels 20 metres quadrats que té ara a 120, que estimem imprescindibles. Sobre aquest punt, les gestions ja s'han avançat molt i han estat acollides pel Ministeri amb un cert interès.

El nombre de bodes civils ha passat d'onze, celebrades l'any 1971, a les mil cinc-cents celebrades enguany.

P.-*En totes les nostre comarques hi ha un o diversos jutjats. ¿Creu que són suficientment atesos? ¿Perquè hi ha tants pocs funcionaris titulars?*

R.-Hi ha, en efecte, jutjats que no tenen prou personal, perquè el nombre de casos s'ha incrementat considerablement, i, també, les plantilles de funcionaris s'han quedat congelades i, per tant, són clarament insuficients.

Hi ha jutjats, com ara el de Manises, per posar-ne un exemple, que, a més del Registre Civil, tramita, en tot 1983, 2.571 assumptes penals, dictà 936 sentències en aquest àmbit, i 166 juís civils; més 124 sentències. I la seua plantilla, que no ha es-

Carlos Climent en un acte oficial

tat incrementada, és formada pel jutge, el secretari, un oficial, dos auxiliars i l'agent judicial. Aquests funcionaris necessiten dedicar-hi i hi dediquen més de les quaranta hores setmanals.

El ministeri està revisant les plantilles per actualitzar-les, i, segons les meues notícies, es pretén d'augmentar-les, per ajustar-les més a la realitat.

D'altra banda, en incrementar-se el nombre de jutjats d'una manera sensible, no hi ha hagut temps per a dotar-los de funcionaris titulars, i s'hi treballa amb interins i meritoris, que presten un servei molt estimable.

P.-¿Com pensa adaptar-se l'Administració de Justícia a la nova situació de cooficialitat del valencià, i quines mesures hi ha previstes per a poder fer efectiva aquesta cooficialitat?

R.-Precisament, sobre aquesta qüestió he realitzat un estudi sobre la Llei de l'Ús del Valencià davant dels Tribunals de Justícia, que es publicarà com un article en una revista espe-

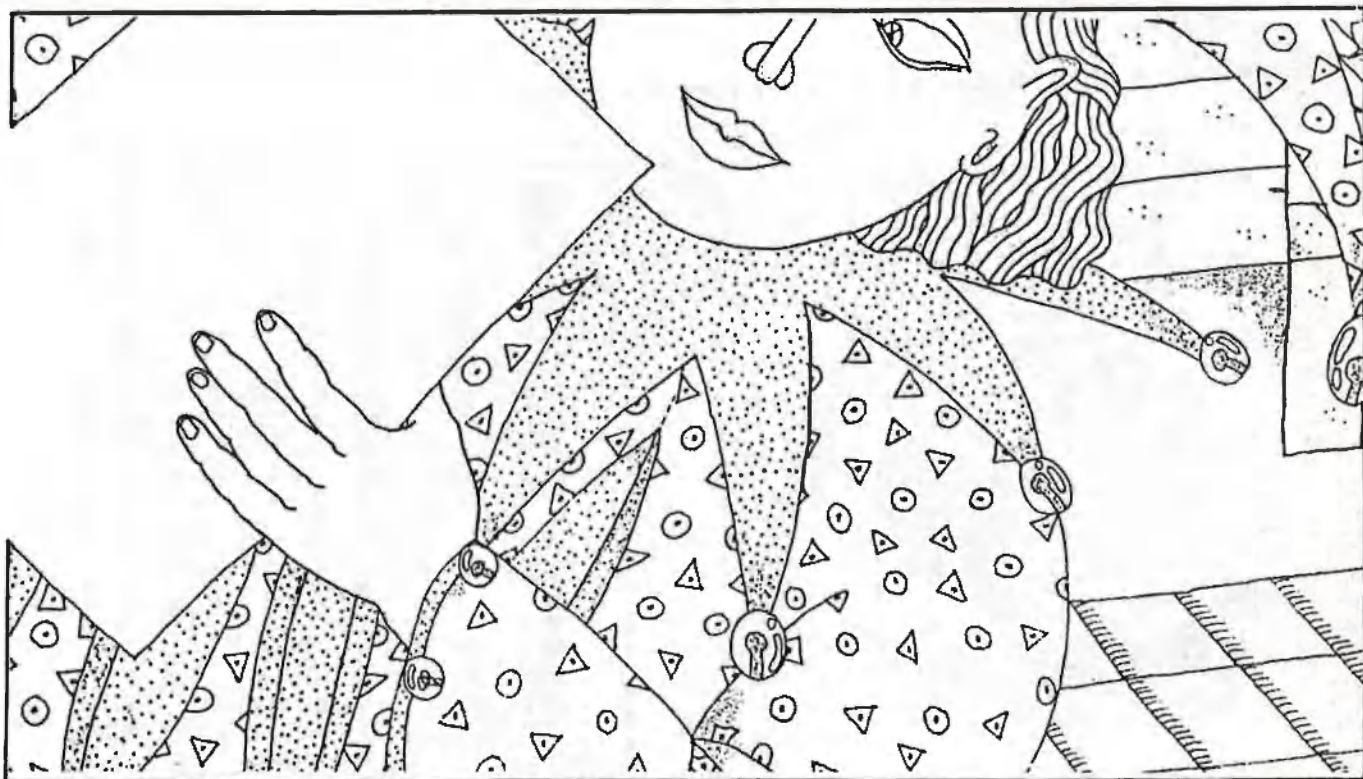

En un acte del Col·legi d'Advocats de València

cialitzada, i puc dir que les peticions que es formulen en valencià davant dels Tribunals de Justícia hauran de ser traduïdes d'ofici, és a dir, amb càrrec a l'estat, a causa de les excep-

cions que conté la Llei Orgànica del Poder Judicial, de propera aprovació, sobre aquest tema. Hem de pensar que s'exigirà la traducció quan les actuacions produiran efecte fora

BONES LECTURES

de la comunitat autònoma; quan ho ordenarà el jutge per no conèixer el valencià, i quan alguna part al·legarà indefensió. Són tres excepcions de gran amplitud.

En relació amb el jutge, poques vegades es produirà aquesta exigència de traducció, si tenim en compte que la major part som valencians i ens complau utilitzar el valencià. No s'ha de tenir el menor dubte que som partidaris de l'ús del valencià.

P.-¿ Creu que el Codi Penal vigent manté l'equilibri necessari en la correlació delictes-condemna? ¿ Foren oportunes les reformes preses en la Llei Orgànica del 8/83, de 25 de juny, sobre la Reforma Urgent i Parcial del Codi Penal?

R.-Pel que fa a la correlació delictes-pena sí que comptem plenament amb l'equilibri de què em parla. En els delictes contra el patrimoni s'han rebaixat sensiblement les penes i han estat adequades a l'entitat social, ja que anteriorment eren desmesurades

«No s'ha de tenir el menor dubte que som partidaris de l'ús del valencià.»

i obligaven sovint els Tribunals a proposar indults parcials.

S'ha fet desaparèixer la multireincidència, ja que el que es jutja és el fet delictiu i no la persona del delinquant. No obstant això, com a contrapartida lògica, aquesta situació influeix negativament per la concessió de la remissió condicional de la pena.

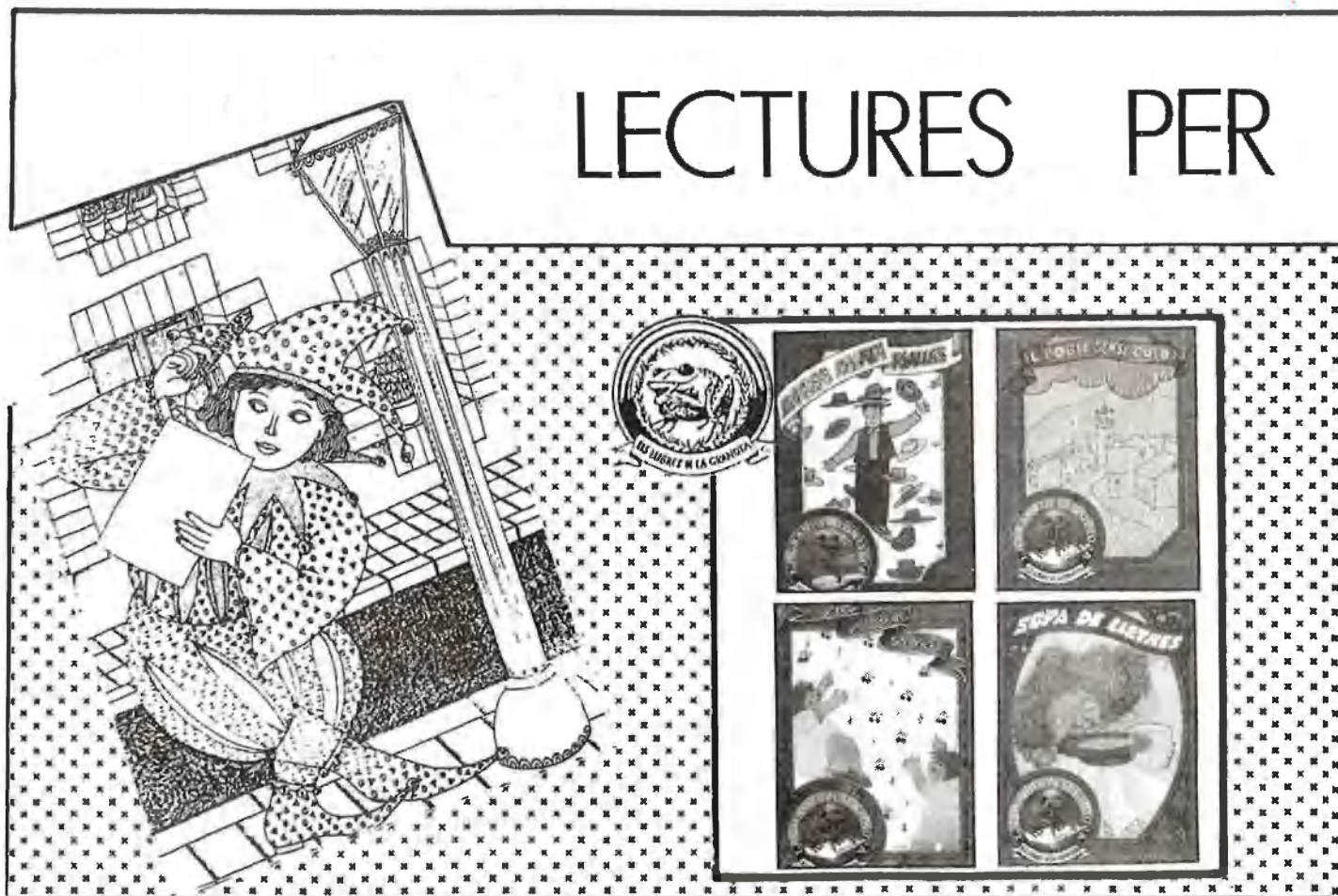
S'ha establert un equilibri ajustat entre delinqüència econòmica i sanció, i fins i tot s'ha tipificat el delictes ecològic o contra el medi ambient. És oportuna del tot, si pensem que

s'hi regulen el delictes continuats, els efectes de l'error, tant sobre el tipus com sobre la prohibició, amb la possibilitat de cancel·lació d'antecedents d'ofici per part del Ministeri de Justícia, o en la rehabilitació, i altres moltes més, com ara incloure en l'article que sanciona les injúries, les calúmnies i les amenaces greus, el regent, el govern... i els governs de les comunitats autònomes.

P.-Recentment la premsa ha tornat a parlar dels diners negres de la Justícia. ¿ En quina mesura això és cert? ¿ Quina mesures es prenen perquè coses d'aquesta mena no s'esdevinguin?

R.-D'aquest tema, se n'ha parlat i se'n parlarà tothora.

A mi, em pareix positiu que si algú coneix casos en què intervinguen aquests diners negres a què es refereix la pregunta, ho comuniqui i ho denuncie, i jo li assegure que, si es comprova aquest fet tan reprovable i indigne, no tardarà ni un minut la sanció oportuna.

LECTURES PER